

Života jsem a stínem.

Láska a pád Benedikta Arnolda.

Milostné afféry slavných neb aspoň proslulých mužů jsou vždycky věděnou a zajímavou látkou ku čtení, a v této souvislosti bude asi vztáto v pochybnost, zdali Benedikt Arnold patří do oné třídy. Byl však čas, kdy Arnold byl proslulým. Nebylo to na dlouho. Pak oblékl písně infamie a stal se zádrce. Dnes, nebýt jeho lásky pro ženu, byl by čítán mezi veliké a slavné postavy války za neovládnost.

Slavný obličej a graciózní forma vzhledy měly nošenou přitažlivost pro Benedikta Arnolda. Jest známo, že lepší muži, nežli on, měli tuto slabost. Byl jakýmžto velitelským. Ženy jej obdivovaly a lichořily mu. Byla příčina pro ten obdiv. Byl slavný, štědrý, a když nalezal se ve společnosti těch, kdo hodili se k němu, byl rozkošným společníkem. Jako voják měl jiskru genia. Fyzicky byl nejstatečnějším ze statečňáků.

Představte si jej, jak vypadal v červnu, v 1778, když v čele americké armády vtrhl do města Filadelfie. Čítal 38 roků věku. Národ pěl mu chválu. V Saratogě, méně než rok před tím, vyhrál, za těch nejdrámatičtějších podmínek, bitvu, kterou Cressey řadí mezi patnáct rozhodných západů.

Poháněn, urazen a zbaven svého velení neschopným Gatesem, nemohl sedět nečinně, když bitva zuřila. Vzdal se na koně, objížděl tryskem tam, kde bitva byla nejpřednější. Američané ustupovali. Napřed srazil první pluk a pak jiný. Jeho přítomnost byla inspirací. Štěstí válčící se obrátilo s jeho příchodem. Teprve až když bitva byla vyhrána, posel vyslaný generálem Gatesem k zatečení Arnolda, dostal se k němu. Našel Arnolda těžce zraněného a s touze nohou prostřelenou, kterou mu Britové zranili při hrdinném útoku na Quebec.

Arnold milovat potlesk. Dostal ho dosti v onen červnový den v 1778 ve Filadelfii. Berle a hůl, jichž musil používat, zvyšovaly jeho popularitu. Lidé se předstihovali v jeho uctívání. Vystrojen byl veliký banket v onen večer a tam se Arnold setkal s Margaret Shuppenovou. Od té chvíle v onen večer měl oči jenom pro Peggy.

Ze všech dívek ve Filadelfii tehdy nebyla jediná, která se mohla přirovnati k Peggy Shuppenové. Její otec, Edward Shuppen, byl jedním z bohatých mužů města proslulého krásou svých žen. Bylo jí zrovna 18 let. Arnoldovi, jenž po tři roky znal pouze svízele války, byla zjevem. Byla okouzlující v rozmluvě, měla plet, jež byla podivuhodnou a její způsob s muži byl kelmovský a dráždivý. Arnold zamiloval se do ní na první pohled. Ona snad jej milovala později. Jista jest, že omlouvala jej zprvu.

Muž v 38 letech, ať jest sebe více vynikající, neprobudil jiskru lásky při prvním setkání v 18letém děvčeti, zvláště když takové děvče jest v ardele trouchi koketonu a má spíše něžný pocit pro jiné, a a šlechetnější muže. Děvčata v 18 letech pokládají muže v 38 za staré, a mohou je respektovati, ale sotva se nadehnou pro milovánky, kteří jsou chlumi.

Ubohá Peggy! Ať jakékoli byly její počty vůči Arnoldovi tehdy, bylo natno, aby jej neurčila. Byl ustanoven vojenským gubernérem Filadelfie a Shuppenová, která otevřené stranila Britům, mohla být ušetřena mnohých nesnad, kdyby měla jeho přátelství. Dám Shuppenová byl chromožáděním všech veselých mladých dámskojůk během britické okupace.

Shuppenovi měli tři děvčata, všechna slavná, všechna vzdělaná a magnetická. V ardele jejich sympatie byly a Brity. Ze všech těch, která se kořili krásné Peggy, žádný nebyl oddánější, než slavný major John Andre, jenž tančil božsky, jenž psal básně, jenž měl vlnu a jejímu vlasu a jejímu rtům a dělal její skizy, a nichž některé jsou dosud uobvány.

Nikdy nebyla Filadelfie veselější, nežli během britické okupace. Nikdy nepoznala takové zábavy jako Mischianza, kterou Andre plánoval, na oko na počest Mra Williama Howea, ale více pro pobavení ženské části společnosti. Byl to vodní karneval, turnaj, maskární ples, všecko v jednom. Bylo to pořádko na statku Joseph Whartona, ve Walnut Grove, na řece Delaware. Dvanáct rytířů a dvanáct squirrelů podílelo se na turnaji a každý squire a každý rytíř vybral si dámu, a jejíž přítěž zvonil. Andre nosil barvy krásné Peggy.

Příležitost, kterou Peggy Shuppenová našla v očích Benedikta Arnolda, zamrzela mnohé muže a ženy ve Filadelfii, kteří zakusili hodné útržky následkem své lojalnosti pro vše revoluce. Někteří byli dosti nemoudří, že dali na jevo svoji nelibost Arnoldovi. Tato kritika jenom více jej utvrdila v jeho úmyslu.

Washington byl zodpovědný za povýšení Arnoldova za vojenského gubernéra. Nemohlo být nevhodnějšího ustanovení. Arnoldovy nejlepší vlastnosti byly ony, jež získaly mu slávu na bojišti. V každém postavení, kde mluvil, byl takt, daly se od něho zeobzřít očekávané chyby a přečinnosti. V některých věcech postoupil i obyčejné rozvahy. Několik nebyl hanebným, měl zvláštní schopnost k děláním si nepřátel. Byl prudký a svévolný, avšak lasky, a nikdy nemohl pochopit, proč tolik lidí urazilo se všemi, které on učinil a nechtěl nepokřiveny hrubě přecházet jiných. Zamilován až po uši do krásné Peggy, jež sympatizovala s Angličany, byl známý, nijak se tím neskryval. Naopak chlubil se tím. V očích lojalistů stoupenců věci revoluce byl to hotový skandál. Arnolda popouzely její kyselá pohledy a jejich chvilky a tudíž jal se dávat jim příčinu, aby mohli o něm ještě hůře smýšlet a mluvit.

Na zábavy pletvá okázale přišel. Patrně nechtělo mu na tom, že vlastenecká armáda byla napolo vyhladovělá a v hadrech. Zábavy měly okouzlit ženu, kterou miloval, tak aby zapomněla na muže, který psal o ní sonety a tak krásně s ní tančil. Velkolepé zábavy jsou natou, aby hezká, mladá žena zapomněla na veselého, hezkého, elegantního milence na prospěch starého, jenž snad omdouzen byl kulhatí po celý život.

Okázlivé historiky začaly proskakovati o tom, jakým způsobem Arnold získával si peníze, jimiž tolik plýval. Vyskytla se obviňování proti němu ve spojení s jeho kanadskou kampaň. Nechtěl žádného důtkazu o tom, že byl osobně nepoctivým v té záležitosti, avšak účty jeho nebyly v pořádku. Byl lepším vojáčkem, nežli knihovodným.

Arnold nechtěl klepů a šel dále se svým milováním. Dívka byla plachá, jak děvčata v jejím věku bývají, ale to pouze tím více jej rozhořovalo. Končeno svobila a vzal se na počátku dubna, 1779. Dva týdny před sňatkem Arnold koupil pěkný starý statek zvaný Mount Pleasant ve Fairmount Parku. To mělo být jeho venkovské sídlo. Jeho občanským domem měla být stará Pennova residence, která byla zbudována gubernérem Richardem Pennem, vanou Williama Penna.

Svatba byla tak velkolepou aférou, jak jeom Arnold mohl jí učiniti, ale některé ryty vlastenecké odepřeli sčastitě se. Sňatek zděl se svými Arnoldovu lásku. Nelitoval niče, aby ukázal od danost pro svoji krásnou ženu. Žil nad své prostředky. Upravoval si její někdo, jak neprošetřivým jeho jedním bylo, pouze jej pohráděl. Vydržoval si každho a první koně, měl mnoho lokajů v uniformách, dával velkolepé hostiny často a šel okázale a marnotratněji nežli Mra William Howe.

vštevou v Americe dřív. Ješto Arnold žil v pravé republikánské jednodušeosti před svým sňatkem, jeho nový způsob žiti byl přičítán vlivu jeho ženy. To byl počátek jeho pádu. Jeho marnotratnost stále vzrůstala. Jeho domácnost mohla si vyzdati \$25,000 ročně, což byla tehdy mnohem větší suma, nežli dnes, a do toho nejsou počítány klenoty a šaty pro jeho ženu.

Krásná pl. Arnoldová strojila se nádherně. Udávala tón modě a o žádné ženě v Pensylvanii nemluvílo se tolik jako o ní. Ovšem že historiky o hřívěm životě Arnoldově dostaly se do armády. Měl mnoho vášnivých nepřátel a mnoho dobřích přátel. Jeho nepřátelé nadhazovali, že získával peníze pro své panské životy nepřectivě a obnovili historiky spojené s kanadskou kampaň, které skončily vojenským soudem, z něhož Arnold, ačkoli prohlášen byl nevinným, nevyšel se stí nepotřášenou.

Jeho přátelé přičítali jeho přítomný způsob žiti šílené lásce muže pro krásnou dívku. Předpovídali, že to nepotrvá dlouho. Bylo to jejich míněním, že se umoudří, až šlábnou pomínou.

Zatím co se stálo přibývalo, přibývala se událost, která přivedla věci ke kráti. Nejvyšší výkonná rada Pensylvanie vznesla obviňování proti generálovi. Členové byli vlasteneckí, kteří neznali kompromisu. Arnold se s nimi dostal do sporu hned na počátku své administrace a každý den rozdmýhoval nenávist, jakou pro sebe vzájemně měli.

Mnohá z ony obviňování byla mateherna, ale některá nebyla. Arnold byl pyšný, na ošavětlivý a gen. Washington, když obviňování dala mu veřejnost, požadoval bezohledný soud. Byl oznámen jak zloděj a chtěl přelíčit, aby mohl prokázat svoji nevinu. Washington, jenž měl velkou náklonnost pro něho, chtěl vyhověti jeho přání, avšak různým osobám, které nenáviděly Arnolda, podařilo se zářezti případ mnoho měsíců.

Arnold, horkokrevný, ohnivý a zlomyslný ve svém hnevu, sotva mohl se ovládati během této peredy. Bylo to krutým takto zacházeti s mužem, jenž obětovo své soukromé bohatství a krvácel pro svoji vlast. Arnold neviděl žádných ze svých nedostatků a přečinností. Případoval všecky své svízele nepřátelům v armádě a v kongresu. Poukazoval, jak

povýšení několikrát bylo mu odepřeno: přes odporování Washingtonova, jak byl pokoušen, urážen a spřááno mu za služby, které vlasti prokázal a jak nyní, když mezi vojny věcmi byl obviněn ze zlodějství, i spravedlnost rychlého procesu byla mu odpírána.

Nikdo, jenž nezná charakter Arnoldovy, nemůže si představit, jak ty odklady měslel na něho psychicky. Když konečně dostalo se mu slyšení, vedl svůj argument sehopně, a jak myslel, přesvědčivě. K jeho velkému překvapení a mrzutosti, nález vojenského soudu, ačkoli celkem jej sprostil zámyslného přestupku, prohlásil, že byl velmi neprošetřivým a jeho chyba byla tak velkou, že mělo se mu dostati veřejného pokáření.

To, Arnoldovi, znamenalo zneuctění. Čím byly jeho služby, když měl být pokárán národem? George Washington byl pověřen, aby udělal mu důtku. Nic nemohlo být nepřijemnějšího Washingtonovi. Pokárání Arnolda a přítomnosti armády, avšak důtku tato měla v sobě více laskavosti a zvlouřlost, jakou Washington mohl do ní vložit a přece vyhověti pšmeně rozsudku.

Arnold resignoval hned jako gubernér Filadelfie. Ačkoli hodně si vzal k srdci své vlastní útrapy, mnohem více vzal si záruček své mladé ženy. To znamenalo konec jejího království ve společnosti a konce velkých hostin a zábav. Bez veselosti a společenské slávy nezdálo se jí, že život stojí za žiti. Ona byla mladá, vášnivá, otázkou života vůbec nechtěla.

Slzy mladé krásné ženy jsou dosti, aby dotkly se mladého muže, že, tím více pak muže středního věku.

Arnold, vyčítav, že jeho armádní kariéra byla u konce, rozhodl se jiti do západního New Yorku a tam zabrat velký lán půdy a zbudovati statek, který by jej učinil bohatým mužem. Paul Washingtonovi o svém plánu a Washington radil proti tomu. Vrhni velitel armády v dobrotě svého srdce, hleděl napravit, jak se to dalo, křivdu, jež stala se Arnoldovi. Aby se mohl rehabilitovati, Washington navrhl, aby ujal se velení divise Hudsonské — nejdůležitější vojenské divise, jakou mu mohl svěditi.

Ubohý Benedikt Arnold! Nikdo nikdy neosvědčil větší víru v něho, nežli George Washington; nikdo nikdy se tak osklivě neod-

měnil jako hrdina od Saratogy a Quebecu.

Arnold odebral se na Hudson a ujal se velení. S ním šla jeho žena, a byla mu dražší nyní, než kdykoli před tím, neboť obdarila jej svým.

Ve West Point, nebo dříve než se tam dostal, Arnold vešel v do- rozumívání s Brity. Jako by tomu osud chtěl muž, s nímž vedl vyjednávání, byl tentýž Andre, jenž se ucházel o ruku krásné Peggy Shuppenové. Jsou někteří historikové, kteří říkají, že Peggy Shuppenova udržovala korespondenci s Andrew od té doby, co byl ve Filadelfii a že předložila Andreovi křivdy neb domnělé křivdy svého manžela a pocty, jaké on měl a jaké ona měla.

Ať tomu bylo tak či onak, Andre, vyzeltrálý, diplomatický, a hlazený, poslán byl gen. Clintonem, aby vyjednával s Arnoldem. Nebyla to úloha, která se Andreovi zamlouvala. Byl však voják, a tudíž poslouchal rozkazy. Arnold sám zaprodal svoji čest, svoji vlast a zaprodal svoji duši. Uvolil se za peníze a úřad odvolati z tvrzí podél Hudsonu vojsko a tak učiniti Angličanům snadným zneničiti se West Point a všech pevností podél majestátní řeky. To jedním rázem rozdělilo by mládou republiku ve dvě a usku- čeno, na čem Burgoyne a Clinton dávno marně pracovali.

Jak náhodou Andre byl chy- cem; jak Arnold, zpraven o zajetí Andreově, uprel na britickou vládnou loď Vulture a unikl; jak Washington a Lafayette, dorazivše do Stony Point, našli krásnou Peggy v křivkách, jest věcí historie. Jest to rovněž historie, že jeden dopis od Arnolda Washingtonovi po veliké zradě byl proslul, aby generál chránil krásnou Peggy od každého nebezpečí, jež mohlo by jí potkatí následkem Arnoldovy zrady.

Britové dostali své úmluvě s Arnoldem. Udělali z něho generálporučníka. On přidal ku své im- fantské barbarským útokem na virginské pobřeží, při čemž páli a zabíjel své krajany. Zvyšil dále nenávist Američanů svečepostmi, za něž byl zodpovědný na výpra- vě, kterou vedl proti New London. Vypráví se historika o rozmluvě, kterou měl s jedním americkým zajatcem.

"Co," tázal se Arnold, "myslíte, že udělali by mně, kdyby mne chytili?"

"Udělali!" pravil zajatec. "Udělali by ti nohu, která byla raněna u Quebecu a Saratogy a pohřbili ji s veskerou etí války a o- bědili to ostatní z vás na nejvyšší šibenici v zemi."

Když válka skončila, Arnold odebral se do Anglie. Byl parou. V mláto přibýtelch byl vítán. Američané štítili se ho, jako by byl mrdonemým. Angličané nikdy nemilovali zradce. Bledný opravdu byl život Arnoldův skrze následující léta. Opustil armádu a hleděl si vydělávati živobytí jako obchodník. Podnikl jednu neb dvě esy do Kanady, avšak neod- vřil se vejiti do Spojených Států. Ať kamkoli šel, všude bylo na něho ukazováno jako na obavu- nou bytost, která zradila svoji rodnou zemi.

Peggy Shuppenova byla lepší ženou Benediktovi po veliké zradě, nežli před tím. Jeho nešťastí zdálo se v ní probudit větší lásku. Uradila mu tři děti a pak zemřela, utrápivši se.

Arnold, všeobecně proklínan, téměř bez domova, klopdil po celém světě. Prožil svoji ženu téměř o dvaet set roků. Když čas smrti jeho nadešel, ohlékl na sebe starou uniformu, jež nosil jako americký generál, s epauletami a mečem, který Washington mu dal jako nejstatečnějšímu ze statečňáků, a pak ve své trýzni, vrhl se na zem.

"Nechtě mně zemřít v tomto," pravil, "uniformě, v které bojoval jsem své bitvy. Hůh odpustit mi, že kdy jsem vzal na sebe křiv rouškoli jinou."

MÍSTO, KDE SE LÍHNOU MILLIONY MUCH!

O škodlivosti much jest nřko nepochybné. Tam, kde jsou množství, jest také nebezpečností různých nemoci epidemických. V posledních letech vzrůstá boj proti tomuto nešťastnému nebezpečí. Nej lépe jest udržovati vřnde čistotu. Nerostota podporuje umnožení much. Odstraňte všechny odpadky, uchovávejte je v domácnosti a nevyhazujte jech z domu na hromadu. Přes to, že se mouchy množí úžasně, lze je vyhubiti. Každý jednotlivce má komati svoji povinnost a hubiti mouchy s celou energií. Pamatujte, že teď jest nejlepší čas k hubení much, že jedna moucha, kterou uvrhete nyní na žito, může nasaditi třebas i několik milionů vajček, z nichž se nové mouchy líhnou. Zhubte mouchu, kdykoli na ni přijdete. — Vykonaťte tím plnou službu nejen sobě, ale i celé lidské společnosti.

Barras kromě všeho nadání na vrhl mu, aby podal ruku svoji vdově.

"Já nechci žádnou ženu kromě této," zvolal, udeřiv na jilec svého meče.

"Vyslechni mne," pravil Barras. "Ty jsi statečný, ale chudý. Tato vdova po markýzi Beauharnaisovi jest v postavení založiti tvoji budoucnost. Ty jsi císař a vyhnanec. Její vlivní přátelé budou ti sloužiti. Ožeň se s ní a já ti získám velitelství armády v Italii."

Nádech ruměnce objevil se na obličejí Beauharnaisově.

"Rozhodni se!" pravil Barras. Váichni známé výsledky. Nabídka byla příliš vábívou, a Josephine avyloila též. Zdalí srdce její zůstalo na čas netknuto, její ještost byla méně pasivní. Když naslouchala skvělému líčení budoucnosti z úst mladého, ohnivého vojáka, tytéž vidiny a tytéž naděje začaly jí ovládati.

Požádala jej, aby ji doprovodil k p. Raguideauovi, advokátu, v kterého dávno naučila se dvěřovati. Šli, a Bonaparte čekal v předstíni, když ona mluvila s Raguideauem v jeho kanceláři. Stalo se, že opomněla zavřiti dvéře a Bonaparte mohl přeslechnouti rozmluvu.

"Zdalí chcete si skutečně vzíti toho dobrodruha," pravil Raguideau, "bude to horší pro vás."

"A proč?" tázala se Josephine. "Proč? Tuctový generál beze jména a bez vyhlídek. Stane se kdy Demouriezem nebo Pichegru? Raději si vezměte nějakého bohatého armádního kontraktora. Professe vojenská jest nyní bezcennou. Budete litovati své bláhovosti po celý svůj život. Kdo kdy slyšel o tom, aby rozumná žena vrhla se v náručí muže, jehož celé bohatství pozůstává z jeho meče a uniformy."

Bonaparte zrovna se dusil zlostí a netrpělivostí, když naslouchal této rozmluvě. Chtl již vraziti do kanceláře, ale opanoval se. Josephine vyšla ven podrážděná a rozmrzelá, ale jest pozoruhodno, že žádný z nich nefekl ani slova o této rozmluvě až do toho dne, kdy Napoleon korunován byl jako císař lidem v Paříži.

Ráno toho dne poslal pro Raguideaua. Poetivý advokát byl ohromen. Byl uveden do pokoju v Tuilleriích, kde z nemadání o- cietl se v přítomnosti Napoleona a Josephiny.

"Aha!" pravil císař. "Pamatujete se na ten den, kdy jsem provázel do vašeho domu Mra de Beauharnaisova, nyní císařovnu francouzskou? Pamatujete se na ty řeči, jichž já byl terčem!"

Přítal takových otázek ohromil Raguideaua a Josephine byla zmutena.

Ubohý chlapík sotva mohl vy- praviti ze sebe slova. Když se konečně vzpamatoval, koktal: "Jak mohl jsem říci — Jak mohl jsem hádati?" myslil jsem jenom na ni a její děti bez otec — chtěl jsem, aby se domohly prosperity a etí." Při tom vyhrkly mu z očí slzy.

"Věřím vám," pravil císař. Pak se zamlčel a dodal: "Budoucnost jest nřmo dosah každého živoucího člověka. Podívejte se však. Máte trest pro vás. Od- suzují vás, abyste v tento den šel do Notre Damm a byl svědkem kormyváce. Nikoli v koutě ně- kde, nikoli za plátem, který by mně zadržel při mém vaší po- stitosti, avšak na tom nejlep- ším místě, jež mohu pro vás si- skati."

Bojnost příjemné zábavy vždy ve slavné společnosti poskytuje Vám "SLAVIE" v každém ohledu moderně zařízená kavárna a restaurant. Č. 1424 Jit. 13. ul. Omaha.

Spolehlivé pojištění na život za skutečnou cenu u WOODMEN of the WORLD (Všeob. Svět.) české tabory v Omaze a South Omaze.